

Sygn. akt IX U 1491/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale:./.

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 lipca 2014 r. Znak(...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 1491/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.07.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej M. P. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od wskaźnika przyjętego dotychczas.

Ubezpieczona odwołała się od decyzji i domagała się jej zmiany poprzez zobowiązanie organu rentowego do ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przy uwzględnieniu wynagrodzeń udokumentowanych w aktach rentowych, a także zarobków wyliczony na podstawie dokumentacji płacowej znajdującej się w aktach osobowych, z okresu jej zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosk o jego oddalenie i podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. P. urodziła się w dniu (...)

Od 08.08.1988r. była uprawniona do renty inwalidzkiej z ogólnego stanu zdrowia według trzeciej grupy inwalidzkiej.

Podstawę wymiaru tego świadczenia obliczono w oparciu o wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z okresu dwunastu miesięcy od sierpnia 1988r. do lipca 1989r. Ustalony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 63,18%.

Decyzją z dnia 10.06.1992r. Oddział ZUS przeliczył podstawę przysługującej ubezpieczonej renty w oparciu o wynagrodzenia za lata 1985-1987 – wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 76,01%.

Od dnia 06.02.1996r. ubezpieczona uprawniona jest do emerytury.

W dniu 11.07.2014r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przeliczenie świadczenia w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. W uzasadnieniu tej decyzji wskazał, iż wskaźnik podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 67%, z dziesięciu lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszona wniosek o przyznanie emerytury wyniósł- 49,39%, zaś wwpw obliczony z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 66,36% - i w każdym przypadku okazał się być niższy od przejętego dotychczas wwpw -76,01%.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, dopuszczonej w celu ustalenia czy możliwe jest w sposób bardziej korzystny obliczenie pobieranej przez ubezpieczoną emerytury przy uwzględnieniu, w oparciu o zachowaną dokumentację płacową oraz akta osobowe, otrzymywanego przez nią wynagrodzenia w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. za okresy nieuwzględnione przez organ rentowy przy obliczaniu wysokości świadczenia ustalono, że świadczenie zostało obliczone przez organ rentowy prawidłowo i brak podstaw do jego ponownego przeliczenia w oparciu o dowody j.w. Biegła odtworzyła podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okresy zatrudnienia od dnia 28.08.1957r. do dnia 31.12.1958r., od 01.01.1974r. do 31.12.1975r., od 01.01.1978r. do 03.04.1978r., od 01.08.1988r. do 06.08.1988r. W oparciu o te ustalenia wwpw wyliczony z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1959-1962, 1974-1969, 1971-1974, 1976, 1983-1987) wyniósł 68,15%. Wskaźnik z okresu siedmiu lat kalendarzowych wybranych z 16 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę (1981-1987) wyniósł 66,36%, a z okresu dziesięciu lat kalendarzowych wybranych z dwudziestu lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury (1979-1988) wyniósł 49,45%. Wskaźniki te są niższe niż wskaźnik przyjęty do ustalenia wysokości pobieranej przez ubezpieczoną emerytury - 76,01%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonej z zachowaną dokumentacją płacową z okresu zatrudnienia w (...) w B., zeznania ubezpieczonej złożone na rozprawie w dniu 22.10.2014r. (minuty od 00:11:46 do 00:14:44) oraz opinię biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 16.01.2015r. (k.18- 32a.s.).

Sąd uznał obszerną opinię biegłej za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a także jest logicznie uzasadniona.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz 1440 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno – rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie.

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od wcześniej ustalonego

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe przysługująca ubezpieczonej emerytura została obliczona przez organ rentowy w sposób najbardziej korzystny z możliwych i brak jest możliwości przeliczenia świadczenia na podstawie art.111 powyższej ustawy, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresów przewidzianych w ustawie, we wszystkich trzech wariantach obliczeń sporządzonych w oparciu o zachowane dowody zarobkowe, jest niższy od wskaźnika dotychczasowego.

Ustalając powyższe Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii powołanej biegłego sądowego.

W ocenie Sądu opinia jest rzetelna, logicznie i przekonująco uzasadniona, wydana na podstawie szczegółowej analizy akt organu rentowego oraz zachowanej dokumentacji płacowej znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonej z okresu jej zatrudnienia w (...) w B..

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż zaskarżona decyzja organu rentowego odmawiająca przeliczenia świadczenia jest prawidłowa.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia